

[Niels Helveg Petersen.]

Denne helt faktiske konstatering af sagernes tilstand skal imidlertid ikke skygges for, at det ud fra et dansk synspunkt og ud fra et småstatssynspunkt i øvrigt er ønskeligt og betydningsfuldt, at der finder et samarbejde sted på disse områder. Hvor der igennem rådslagninger viser sig at være grundlag for fælles optræden, vil det give europæiske synspunkter større vægt.

Hvorledes samarbejdet vil komme til at udvikle sig, kan i dag ingen vide, og netop af denne grund er det fornuftigt, at rammerne for samarbejdet er så løse. Samarbejdet kan gro frem til noget meget betydningsfuldt og omfattende, hvis der viser sig at være sammenfald i synspunkter og interesser. Det kan vise sig at blive temmelig betydningsløst, hvis dette ikke er tilfældet.

Vi kan tilslutte os det synspunkt, at det i den nuværende sikkerhedspolitiske situation, og så længe NATO består, er rigtigt, at drøftelser om militærpolitiske anliggender holdes uden for samarbejdet.

Der er planer om at oprette et sekretariat for det politiske samarbejde. Vi ser med sympati på denne tanke, som kommer til debat på udenrigsministermødet i slutningen af maj. Jeg vil i den forbindelse spørge udenrigsministeren, om den danske regering har taget stilling til, om den støtter det franske ønske om en placering i Paris. Hvor sekretariatet end placeres, opfordrer jeg under alle omstændigheder den danske regering til at arbejde for, at man benytter en god lejlighed til ikke at opbygge et stort bureaukrati i denne anledning.

Hvad er perspektivet i dette udenrigspolitiske samarbejde? Perspektivet er, at europæiske synspunkter, som der er enighed om, kan få en større vægt i international sammenhæng. Vi ønsker ikke en udvikling i retning af en europæisk superstat med magtpolitiske ambitioner. Vi ønsker, og vi står jo ikke alene med dette standpunkt, at det europæiske samarbejde skal bevise sin værdi ved at være åbent over for omverdenen og ved at arbejde på afspænding i Europa og i forhold til omverdenen.

Spørgsmålet er i dag ikke, om de europæiske stater skal have en større indflydelse i de næste 20 års politik end i de forløbne 20 år, det vil Vesteuropa få allerede i kraft af sin øgede økonomiske styrke. Spørgsmålet

er: hvorledes skal denne større indflydelse forvaltes? Holder vi os uden for fællesmarkedet, får vi mindre indflydelse på dette centrale spørgsmål, end hvis vi bliver medlem. Vi får bedre muligheder for at blive bekendt med andre landes standpunkter, bedre muligheder for at blive hørt i debatten og en større mulighed for at påvirke udviklingen.

Gert Petersen: Må jeg have lov til at takke udenrigsministeren for hans redegørelse, også for, at den blev givet så betids, at det har været muligt her i debatten for alvor at gå ind på selve redegørelsens indhold.

Det er rigtigt, som udenrigsministeren siger, at de internationale problemer er så omfattende, at han ikke i en enkelt redegørelse kan nå at komme hele vejen omkring, og det gælder så meget desto mere for os andre. Det er umuligt for os, og derfor skal jeg nøjes med at behandle nogle problemer, som jeg anser for at være særlig væsentlige, nemlig spørgsmålet om Vietnam, enkelte spørgsmål vedrørende Afrika og andre oversøiske områder og spørgsmålene om den europæiske sikkerhed og det tyske spørgsmål samt hele den problematik, som hænger sammen med fællesmarkedet.

Jeg er enig med udenrigsministeren i, at de stivnede fronter er i opbrud, men jeg deler ikke fuldt ud den optimisme, som kommer til udtryk i en række af udenrigsministerens betragtninger. Det skal jeg nok komme tilbage til. Der er i hvert fald ét område, hvor udenrigsministeren med rette ikke er særlig optimistisk, nemlig hvad angår Vietnam, og det vil jeg godt have lov til at sige et par ord om indledningsvis.

Det, der er sket i de sidste 3-4 uger, er jo en voldsom genoplussen af kampene i Vietnam. Kan det overraske? Hvad betød den såkaldte vietnamiseringspolitik, som præsident Nixon iværksatte for nogle år siden? Ja, på overfladen kunne det se ud, som om den betød en nedtrapning af krigen, og jeg har så sandelig også hørt ordførere her i dag, som har undret sig over, at kampene kunne blusse op igen, efter at USA havde vist et sådant storsind, en sådan imødekommethed, at man var begyndt at trække tropperne hjem fra Vietnam. De tropper, som er blevet tilkaldt af en regering, som er indsat